Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS DIREKTYVA 2008/118/EB

2008 m. gruodžio 16 d.

dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinanti Direktyvą 92/12/EEB

(OL L 9, 2009 1 14, p. 12)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2010 m. vasario 16 d. Tarybos direktyva 2010/12/ES	L 50	1	2010 2 27

iš dalies keičiama:

►**A1**	Kroatijos stojimo sutartis (2012)	L 112	10	2012 4 24

▼B

TARYBOS DIREKTYVA 2008/118/EB

2008 m. gruodžio 16 d.

dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinanti Direktyvą 92/12/EEB

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 93 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę [1],

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [2],

kadangi:

(1) 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyva 92/12/EEB dėl bendros tvarkos, susijusios su akcizais apmokestinamais produktais ir jų laikymu, judėjimu ir kontrole [3], buvo keletą kartų iš esmės pakeista. Kadangi turi būti padaryta kitų pakeitimų, siekiant aiškumo direktyvą reikėtų pakeisti kita direktyva.

(2) Sąlygos skaičiuoti akcizą prekėms, kurias apima Direktyva 92/12/EEB (toliau – akcizais apmokestinamos prekės), turi likti suderintos, kad būtų užtikrintas deramas vidaus rinkos veikimas.

(3) Tikslinga nurodyti akcizais apmokestinamas prekes, kurioms taikoma ši direktyva, ir tuo tikslu remtis 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 92/79/EEB dėl mokesčių, taikomų cigaretėms, derinimo [4], 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 92/80/EEB dėl mokesčių, taikomų kitam nei cigaretės pramoniniam tabakui, derinimo [5], 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 92/83/EEB dėl akcizų už alkoholį ir alkoholinius gėrimus, struktūrų suderinimo [6], 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 92/84/EEB dėl alkoholiui ir alkoholiniams gėrimams taikomų akcizo tarifų suderinimo [7], 1995 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 95/59/EB dėl kitų nei apyvartos mokesčių, kurie turi įtakos apdoroto tabako suvartojimui [8], ir 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyva 2003/96/EB, pakeičiančia Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą [9].

---

[1] 2008 m. lapkričio 18 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
[2] 2008 m. spalio 22 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
[3] OL L 76, 1992 3 23, p. 1.
[4] OL L 316, 1992 10 31, p. 8.
[5] OL L 316, 1992 10 31, p. 10.
[6] OL L 316, 1992 10 31, p. 21.
[7] OL L 316, 1992 10 31, p. 29.
[8] OL L 291, 1995 12 6, p. 40.
[9] OL L 283, 2003 10 31, p. 51.

▼B

(4) Akcizais apmokestinamoms prekėms specifiniais tikslais gali būti taikomi kiti netiesioginiai mokesčiai. Tačiau tokiais atvejais, siekiant nesukelti pavojaus naudingam netiesioginius mokesčius reglamentuojančių Bendrijos taisyklių poveikiui, valstybės narės turėtų laikytis tam tikrų esminių tų taisyklių elementų.

(5) Siekiant užtikrinti laisvą judėjimą, dėl prekių, išskyrus akcizais apmokestinamas prekes, apmokestinimo neturėtų atsirasti formalumų, susijusių su sienų kirtimu.

(6) Formalumų taikymą būtina užtikrinti, kai akcizais apmokestinamos prekės gabenamos iš teritorijų, apibūdinamų kaip Bendrijos muitų teritorijos dalis, tačiau nepatenkančių į šios direktyvos taikymo sritį, į teritorijas, kurios taip pat yra šitaip apibūdinamos, tačiau kurioms ši direktyva taikoma.

(7) Kadangi sąlyginio neapmokestinimo procedūros pagal 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2913/92, nustatantį Bendrijos muitinės kodeksą ([1]), numato tinkamą stebėseną, kol akcizais apmokestinamoms prekėms taikomos to reglamento nuostatos, akcizų stebėsenos sistemos nebūtina atskirai taikyti tada, kai akcizais apmokestinamoms prekėms yra taikoma Bendrijos sąlyginio neapmokestinimo muitinės procedūra ar priemonė.

(8) Kadangi siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, vis dar svarbu, kad akcizų sąvoka ir prievolės juos apskaičiuoti sąlygos būtų vienodos visose valstybėse narėse; Bendrijos lygiu reikia paaiškinti, kada akcizais apmokestinamos prekės yra išleidžiamos vartoti ir kas yra tas asmuo, kuriam tenka prievolė mokėti akcizus.

(9) Kadangi akcizas yra tam tikrų prekių vartojimui nustatomas mokestis, neturėtų atsirasti prievolė apskaičiuoti mokestį už akcizais apmokestinamas prekes, kurios tam tikromis aplinkybėmis buvo sunaikintos arba negrįžtamai prarastos.

(10) Mokesčio rinkimo ir grąžinimo tvarka daro poveikį tinkamam vidaus rinkos veikimui ir todėl turi atitikti nediskriminacinius kriterijus.

(11) Pažeidimo atveju akcizas turėtų būti mokamas valstybėje narėje, kurios teritorijoje padarytas pažeidimas, dėl kurio prekės buvo išleistos vartoti, arba, jei neįmanoma nustatyti, kur buvo padarytas pažeidimas, akcizais turėtų būti mokamas toje valstybėje narėje, kurioje jis buvo nustatytas. Jei akcizais apmokestinamos prekės nepasiekia paskirties vietos ir nebuvo nustatyta pažeidimų, laikoma, kad pažeidimas įvyko išsiuntimo valstybėje narėje.

([1]) OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

▼B

(12) Greta šioje direktyvoje nustatytų akcizų grąžinimo atvejų, valstybėms narėms turi būti suteikta galimybė, kai tai atitinka šios direktyvos tikslą, grąžinti akcizą, sumokėtą už išleistas vartoti akcizais apmokestinamas prekes.

(13) Prekių pristatymui, kuriam taikomas atleidimas nuo akcizų mokėjimo, skirtos taisyklės ir sąlygos turi likti suderintos. Prekių pristatymo, kuriam taikomas atleidimas nuo akcizų mokėjimo, kitose valstybėse narėse esančioms organizacijoms atveju, reikėtų naudotis atleidimo sertifikatais.

(14) Siekiant išvengti piktnaudžiavimo ir sukčiavimo, reikėtų aiškiai apibrėžti atvejus, kuriais leidžiama iš Bendrijos teritorijos išvykstantiems keliautojams parduoti neapmokestinamas prekes. Kadangi sausuma keliaujantys asmenys gali dažniau ir laisviau judėti, palyginti su lėktuvu ar laivu keliaujančiais asmenimis, kelionių sausuma atveju kyla daug didesnė rizika, kad keliautojai nesilaikys akcizais ir importo mokesčiais neapmokestinamų prekių lengvatų, todėl muitinėms tenka daug didesnė kontrolės našta. Todėl tikslinga numatyti, kad akcizais neapmokestinama prekyba prie sausumos sienų būtų uždrausta, kaip tai jau padaryta daugumoje valstybių narių. Tačiau reikėtų numatyti pereinamąjį laikotarpį, per kurį valstybėms narėms būtų leidžiama toliau akcizais neapmokestinti prekių, kurias tiekia neapmokestinamų prekių parduotuvės, šiuo metu veikiančios prie jų sausumos sienos su trečiąja valstybe.

(15) Kadangi gamybos ir sandėliavimo vietose reikėtų atlikti tikrinimus, siekiant užtikrinti, kad mokestinė skola būtų surinkta, tokiems patikrinimams palengvinti reikia išlaikyti sandėlių, kuriems leidimus išduoda kompetentingos valdžios institucijos, sistemą.

(16) Taip pat reikia nustatyti reikalavimus, kurių turėtų laikytis įgalioti sandėlio savininkai ir prekybininkai, neturintys įgalioto sandėlio savininko statuso.

(17) Prieš išleidžiant akcizais apmokestinamas prekes vartoti, turėtų būti sudaryta galimybė jas gabenti Bendrijoje taikant akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimą ir turėtų būti leidžiama jas taip gabenti iš apmokestinamų prekių sandėlio į įvairias paskirties vietas, visų pirma į kitą apmokestinamų prekių sandėlį, taip pat į kitas šios direktyvos tikslais tapačias vietas.

(18) Taip pat turėtų būti leidžiama gabenti akcizais apmokestinamas prekes, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, iš jų importo vietos į tas paskirties vietas, ir atitinkamai turėtų būti nuostatos dėl asmenų, kuriems leidžiama siųsti prekes iš tos importo vietos, bet neleidžiama jų laikyti, statuso.

▼B

(19) Siekiant užtikrinti akcizų sumokėjimą jei nebaigiamas akcizais apmokestinamų prekių gabenimas, valstybės narės turėtų reikalauti garantijos, kurią valstybių narių nustatytomis sąlygomis turėtų suteikti įgaliotas išsiuntimo sandėlio savininkas arba registruotas siuntėjas, arba, jei išsiuntimo valstybė narė leidžia, kitas prekių gabenime dalyvaujantis asmuo.

(20) Siekiant užtikrinti mokesčių valstybių narių nustatytus tarifais surinkimą būtina, kad kompetentingos valdžios institucijos turėtų galimybę sekti akcizais apmokestinamų prekių judėjimą, todėl reikėtų nustatyti tokių prekių stebėsenos sistemą.

(21) Tuo tikslu tikslinga naudoti kompiuterinę sistemą, numatytą 2003 m. birželio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1152/2003/EB dėl akcizais apmokestinamų produktų judėjimo ir priežiūros kompiuterizavimo ([1]). Taikant tą sistemą, priešingai nei naudojant popierinių dokumentų naudojimu grindžiamą sistemą, greičiau sutvarkomi reikiami formalumai ir lengviau vykdyti akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimo stebėseną.

(22) Reikia nustatyti procedūrą, kuria remdamiesi prekybininkai informuotų valstybių narių mokesčių institucijas apie išsiųstas arba gautas akcizais apmokestinamų prekių siuntas. Tinkamas dėmesys turėtų būti skiriamas tam tikrų gavėjų, neprisijungusių prie kompiuterinės sistemos, bet galinčių gauti akcizais apmokestinamas prekes, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, padėčiai.

(23) Siekiant užtikrinti tinkamą taisyklių, reglamentuojančių tinkamą prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimą, veikimą, turi būti patikslintos gabenimo pradžios bei pabaigos ir pareigų įvykdymo sąlygos.

(24) Reikia nustatyti procedūras, kurios turi būti taikomos tais atvejais, kai kompiuterine sistema neįmanoma pasinaudoti.

(25) Valstybėms narėms reikėtų leisti nustatyti specialią akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimui tik jos teritorijoje taikomą tvarką arba sudaryti dvišalius susitarimus su kitomis valstybėmis narėmis, siekiant supaprastinimo.

(26) Reikėtų tiksliau apibrėžti apmokestinimo ir procedūrines taisykles, susijusias su prekių, už kurias akcizas jau sumokėtas valstybėje narėje, gabenimu, nekeičiant jų bendros struktūros.

(27) Laikantis vidaus rinkos reglamentavimo principo, kai akcizais apmokestinamas prekes privatūs fiziniai asmenys įsigyja asmeniniam naudojimui ir jas gabena iš vienos valstybės narės į kitą, akcizai turėtų būti mokami toje valstybėje narėje, kurioje prekės įsigyjamos.

([1]) OL L 162, 2003 7 1, p. 5.

▼B

(28) Tais atvejais, kai akcizais apmokestinamos prekės, išleistos vartoti valstybėje narėje, komerciniais tikslais yra laikomos kitoje valstybėje narėje, būtina nustatyti, kad akcizai mokėtini antrojoje valstybėje narėje. Šiais tikslais visų pirma reikia apibrėžti sąvoką „komerciniai tikslai“.

(29) Kai akcizais apmokestinamas prekes įsigyja asmenys, kurie nėra įgalioti sandėlio savininkai ar registruoti gavėjai, kurie nevykdo nepriklausomos ekonominės veiklos, ir kai jas tiesiogiai ar netiesiogiai siunčia ar gabena pardavėjas arba kitas asmuo jo naudai, akcizai turėtų būti mokami paskirties valstybėje narėje, ir turėtų būti nustatyta procedūra, kurios laikytųsi pardavėjas.

(30) Siekiant išvengti valstybių narių interesų konflikto ir dvigubo apmokestinimo tais atvejais, kai vienoje valstybėje narėje jau išleistos vartoti akcizais apmokestinamos prekės gabenamos Bendrijoje, turėtų būti numatytos nuostatos dėl aplinkybių, kuriomis gali būti padaryta pažeidimų, kai akcizais apmokestinamos prekės išleistos vartoti.

(31) Valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti, kad išleistos vartoti prekės būtų paženklintos mokestiniais žymenimis arba nacionaliniais identifikavimo ženklais. Tačiau šių žymenų ar ženklų naudojimas neturėtų tapti kliūtimi Bendrijos vidaus prekybai.

Kadangi šių žymenų ar ženklų naudojimas neturėtų tapti dvigubo apmokestinimo naštos priežastimi, reikėtų aiškiai nurodyti, kad žymenis ar ženklus išleidusi valstybė narė turi grąžinti, atsisakyti reikalauti ar leisti laisvai disponuoti bet kokia tokiems ženklams gauti sumokėta arba garantuota suma, jeigu akcizai tapo mokėtini ir buvo surinkti kitoje valstybėje narėje.

Tačiau siekiant išvengti bet kokio piktnaudžiavimo, šiuos žymenis ar ženklus išleidusios valstybės narės gali nustatyti, kad suma grąžinama, atsisakoma jos reikalauti ar ja leidžiama laisvai disponuoti tik tuo atveju, jei pateikiami įrodymai, kad žymenys ar ženklai buvo pašalinti ar sunaikinti.

(32) Įprastų reikalavimų, susijusių su akcizais apmokestinamų prekių gabenimu ir stebėsena, taikymas smulkiesiems vyno gamintojams gali tapti neproporcingai didele administracine našta. Todėl valstybės narės galėtų atleisti šiuos gamintojus nuo tam tikrų reikalavimų vykdymo.

(33) Reikėtų atsižvelgti į tai, kad laivuose ir orlaiviuose esančių akcizais apmokestinamų prekių atsargų atžvilgiu tinkama bendra pozicija dar nepriimta.

(34) Akcizais apmokestinamų prekių, naudojamų valstybes nares jungiančių pasienio tiltų statybai ir priežiūrai, atžvilgiu toms valstybėms narėms turėtų būti leidžiama imtis priemonių, nukrypstančių nuo akcizais apmokestinamų prekių gabenimui iš vienos valstybės narės į kitą taikomų įprastų taisyklių ir procedūrų, siekiant sumažinti administracinę naštą.

▼B

(35) Priemonės šiai direktyvai įgyvendinti turėtų būti patvirtintos remiantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ([1]).

(36) Siekiant numatyti laikotarpį, per kurį būtų galima prisitaikyti prie prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, elektroninės gabenimo kontrolės sistemos, valstybėms narėms turėtų būti sudaryta galimybė pasinaudoti pereinamuoju laikotarpiu, kuriuo prekės gali būti gabenamos laikantis Direktyvoje 92/12/EEB nustatytų formalumų.

(37) Kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. užtikrinti bendrą tvarką dėl tam tikrų su akcizais susijusių aspektų, valstybės narės negali deramai pasiekti, o Bendrija dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio gali jį pasiekti geriau, Bendrija gali patvirtinti priemones laikydamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo. Remiantis tame straipsnyje nustatytu proporcingumo principu, šia direktyva nenumatoma nieko, kas nėra būtina siekiant šio tikslo,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

1. Šia direktyva nustatomos bendrosios nuostatos dėl akcizų, kuriais tiesiogiai ar netiesiogiai yra apmokestinamas toliau nurodytų prekių (toliau – akcizais apmokestinamos prekės) vartojimas:

a) energetikos produktų ir elektros energijos, kuriuos apima Direktyva 2003/96/EB;

b) alkoholio ir alkoholinių gėrimų, kuriuos apima direktyvos 92/83/EEB ir 92/84/EEB;

c) apdoroto tabako, kurį apima direktyvos 95/59/EB, 92/79/EEB ir 92/80/EEB.

2. Specifiniais tikslais valstybės narės gali akcizais apmokestinamas prekes apmokestinti kitais netiesioginiais mokesčiais, jei tie mokesčiai atitinka akcizams ar pridėtinės vertės mokesčiui taikomas Bendrijos mokesčių taisykles, susijusias su mokesčio bazės nustatymu, mokesčio apskaičiavimu, prievolės apskaičiuoti mokestį atsiradimu ir stebėsena, tačiau neįskaitant nuostatų dėl atleidimo nuo mokesčių.

3. Valstybės narės gali apmokestinti:

a) produktus, kurie nėra akcizais apmokestinamos prekės;

b) paslaugų teikimą, įskaitant su akcizais apmokestinamomis prekėmis susijusias paslaugas; šis apmokestinimas negali būti apyvartos mokesčių pobūdžio.

Tačiau prekyboje tarp valstybių narių dėl tokių mokesčių taikymo negali atsirasti su sienų kirtimu susijusių formalumų.

([1]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

2 straipsnis

Akcizais apmokestinamos prekės yra apmokestinamos:

a) jų gamybos, įskaitant, atitinkamais atvejais, jų išgavimo Bendrijos teritorijoje metu;

b) jų importo į Bendrijos teritoriją metu.

3 straipsnis

1. Formalumai, nustatyti Bendrijos muitų nuostatomis, reglamentuojančiomis prekių įvežimą į Bendrijos muitų teritoriją, *mutatis mutandis* taikomi akcizais apmokestinamų prekių įvežimui į Bendriją iš 5 straipsnio 2 dalyje nurodytos teritorijos.

2. Formalumai, nustatyti Bendrijos muitų nuostatomis, reglamentuojančiomis prekių išvežimą iš Bendrijos muitų teritorijos, *mutatis mutandis* taikomi akcizais apmokestinamų prekių išvežimui iš Bendrijos į 5 straipsnio 2 dalyje nurodytą teritoriją.

3. Nukrypstant nuo 1 ir 2 dalių, Suomija turi teisę, jei akcizais apmokestinamos prekės gabenamos tarp jos teritorijos, apibrėžtos 4 straipsnio 2 dalyje, ir teritorijų, nurodytų 5 straipsnio 2 dalies c punkte, taikyti tas pačias procedūras, kokios taikomos gabenimui jos teritorijoje, kaip apibrėžta 4 straipsnio 2 dalyje.

4. Akcizais apmokestinamoms prekėms, kurioms taikoma sąlyginio neapmokestinimo muitinės procedūra ar priemonė, III ir IV skyriai netaikomi.

4 straipsnis

Šios direktyvos ir jos įgyvendinimo nuostatų tikslais taikomos šios sąvokos:

1) įgaliotas sandėlio savininkas – fizinis ar juridinis asmuo, kuriam valstybės narės kompetentingos institucijos suteikė leidimą vykdant savo veiklą apmokestinamų prekių sandėlyje gaminti, perdirbti, laikyti, priimti ar išsiųsti akcizais apmokestinamas prekes, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas;

2) „valstybė narė“ ir „valstybės narės teritorija“ – Bendrijos kiekvienos valstybės narės teritorija, kuriai Sutartis taikytina remiantis jos 299 straipsniu, išskyrus trečiąsias teritorijas;

3) „Bendrija“ ir „Bendrijos teritorija“ – 2 punkte apibrėžtos valstybių narių teritorijos;

4) trečioji teritorija – 5 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytos teritorijos;

5) trečioji valstybė – valstybė ar teritorija, kurioms netaikoma Sutartis;

▼B

6) sąlyginio neapmokestinimo muitinės procedūra ar priemonė – viena iš Reglamente (EEB) Nr. 2913/92 nustatytų specialiųjų procedūrų, susijusių su muitinės vykdoma priežiūra, kuri taikoma ne Bendrijos kilmės prekėms, įvežamoms į Bendrijos muitų teritoriją, laikino saugojimo vietą, laisvąsias zonas ar laisvuosius sandėlius, ir bet kuri kita to reglamento 84 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta procedūra;

7) akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas – akcizais apmokestinamų prekių, kurioms netaikoma sąlyginio neapmokestinimo muitinės procedūra ar kita priemonė, gamybos, perdirbimo, laikymo ar gabenimo apmokestinimo tvarka ar kita priemonė, kai akcizų mokėjimas laikinai atidedamas;

8) akcizais apmokestinamų prekių importas – akcizais apmokestinamų prekių įvežimas į Bendrijos teritoriją, išskyrus atvejus, kai įvežimo į Bendriją metu joms pritaikoma sąlyginio neapmokestinimo muitinės procedūra ar priemonė, ir sąlyginio neapmokestinimo procedūros ar kitos priemonės taikymo toms prekėms nutraukimas;

9) registruotas gavėjas – fizinis ar juridinis asmuo, kuriam paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos suteikė leidimą vykdant savo veiklą ir tų institucijų nustatytomis sąlygomis priimti iš kitos valstybės narės gabenamas akcizais apmokestinamas prekes, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas;

10) registruotas siuntėjas – fizinis ar juridinis asmuo, kuriam importo valstybės narės kompetentingos institucijos suteikė leidimą vykdant savo veiklą ir tų institucijų nustatytomis sąlygomis tik išsiųsti akcizais apmokestinamas prekes, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, jas išleidžiant į laisvą apyvartą pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 79 straipsnį;

11) apmokestinamų prekių sandėlis – vieta, kurioje įgaliotas sandėlio savininkas valstybės narės, kurioje yra apmokestinamų prekių sandėlis, kompetentingų institucijų nustatytomis sąlygomis ir vykdydamas savo veiklą gamina, perdirba, laiko, priima ar iš kurios išsiunčia akcizais apmokestinamas prekes, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas.

5 straipsnis

1. Ši direktyva ir 1 straipsnyje nurodytos direktyvos taikomos Bendrijos teritorijoje.

2. Ši direktyva ir 1 straipsnyje nurodytos direktyvos netaikomos šioms teritorijoms, kurios yra Bendrijos muitų teritorijos dalis:

a) Kanarų saloms;

b) Prancūzijos užjūrio departamentams;

c) Alandų saloms;

d) Normandijos saloms.

▼B

3. Ši direktyva ir 1 straipsnyje nurodytos direktyvos netaikomos teritorijoms, kurioms taikoma Sutarties 299 straipsnio 4 dalis, ir toliau nurodytoms kitoms teritorijoms, kurios nėra Bendrijos muitų teritorijos dalis:

a) Helgolando salai;

b) Biuzingeno teritorijai;

c) Seutai;

d) Melilijai;

e) Livinjai;

f) Campione d'Italia;

g) Italijai priklausančiai Lugano ežero daliai.

4. Pateikdama deklaraciją Ispanija gali pranešti, kad, laikantis priemonių, skirtų atsižvelgti į didelį Kanarų salų atokumą, ši direktyva ir 1 straipsnyje nurodytos direktyvos šioms saloms taikomos nuo pirmos antro mėnesio dienos po tokios deklaracijos pateikimo, visų arba kai kurių 1 straipsnyje nurodytų akcizais apmokestinamų prekių atžvilgiu.

5. Pateikdama deklaraciją Prancūzija gali pranešti, kad, laikantis priemonių, skirtų atsižvelgti į didelį Prancūzijos užjūrio departamentų atokumą, ši direktyva ir 1 straipsnyje nurodytos direktyvos šiems užjūrio departamentams taikomos nuo pirmos antro mėnesio dienos po tokios deklaracijos pateikimo, visų arba kai kurių 1 straipsnyje nurodytų akcizais apmokestinamų prekių atžvilgiu.

6. Šios direktyvos nuostatos neriboja Graikijos teisių išsaugoti Ato kalnui suteiktą specialų statusą, kuris garantuojamas Graikijos Konstitucijos 105 straipsniu.

6 straipsnis

1. Atsižvelgiant į atitinkamai su Prancūzija, Italija, Kipru ir Jungtine Karalyste sudarytas konvencijas ir sutartis, Monako Kunigaikštystė, San Marinas, Jungtinės Karalystės Akrotirio ir Dekelijos suverenių bazių teritorija ir Meno sala šios direktyvos tikslais nelaikomos trečiosiomis valstybėmis.

2. Valstybės narės turi imtis būtinų priemonių užtikrinti, kad akcizais apmokestinamų prekių gabenimas iš arba į:

a) Monako Kunigaikštystę, būtų laikomas gabenimu iš Prancūzijos arba į Prancūziją;

b) San Mariną, būtų laikomas gabenimu iš Italijos arba į Italiją;

c) Jungtinės Karalystės Akrotirio ir Dekelijos suverenių bazių teritoriją, būtų laikomas gabenimu iš Kipro arba į Kiprą;

d) Meno salą, būtų laikomas gabenimu iš Jungtinės Karalystės arba į Jungtinę Karalystę.

▼B

3. Valstybės narės turi imtis priemonių užtikrinti, kad akcizais apmokestinamų prekių gabenimas iš Jungholco ir Mitelbergo (Kleines Walsertal) arba į juos, būtų laikomas gabenimu iš Vokietijos arba į Vokietiją.

II SKYRIUS

PRIEVOLĖS APSKAIČIUOTI AKCIZUS ATSIRADIMAS, AKCIZŲ GRĄŽINIMAS IR ATLEIDIMAS NUO AKCIZŲ

1 SKIRSNIS

Prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo laikas ir vieta

7 straipsnis

1. Prievolė apskaičiuoti akcizus atsiranda išleidimo vartoti metu ir išleidimo vartoti valstybėje narėje.

2. Šios direktyvos tikslais, „išleidimas vartoti“ – bet kuris iš toliau nurodytų atvejų:

a) akcizais apmokestinamų prekių išleidimas, įskaitant neteisėtą išleidimą, iš akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimo;

b) akcizais apmokestinamų prekių laikymas joms netaikant akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimo, jei tos prekės nebuvo apmokestintos akcizais pagal taikomas Bendrijos teisės ir nacionalinės teisės aktų nuostatas;

c) akcizais apmokestinamų prekių gamyba, įskaitant neteisėtą gamybą, netaikant joms akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimo;

d) akcizais apmokestinamų prekių importas, įskaitant neteisėtą importą, išskyrus atvejus, kai akcizais apmokestinamoms prekėms jas importavus nedelsiant pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas.

3. Išleidimo vartoti laikas yra:

a) 17 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje nurodytais atvejais – laikas, kai akcizais apmokestinamas prekes priima registruotas gavėjas;

b) 17 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje nurodytais atvejais – laikas, kai akcizais apmokestinamas prekes priima gavėjas;

c) 17 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais – laikas, kai akcizais apmokestinamos prekės priimamos tiesioginio pristatymo vietoje.

4. Visiškas akcizais apmokestinamų prekių, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, sunaikinimas arba negrįžtamas praradimas dėl paties tų prekių pobūdžio, nenumatytų aplinkybių ar *force majeure,* arba gavus valstybės narės kompetentingų institucijų leidimą, nelaikomas išleidimu vartoti.

Šios direktyvos tikslais prekės laikomos visiškai sunaikintomis arba negrįžtamai prarastomis, jei jų negalima panaudoti kaip akcizais apmokestinamų prekių.

▼B

Atitinkamų akcizais apmokestinamų prekių visiško sunaikinimo arba negrįžtamo praradimo faktas turi būti įrodytas kompetentingoms institucijoms tos valstybės narės, kurioje prekės buvo visiškai sunaikintos arba negrįžtamai prarastos arba, jei neįmanoma nustatyti, kurioje valstybėje narėje prekės buvo prarastos, valstybės narės, kurioje tai buvo nustatyta, kompetentingoms institucijoms.

5. Kiekviena valstybė narė turi nustatyti savo taisykles ir sąlygas, kuriomis nustatomi 4 dalyje nurodyti praradimai.

8 straipsnis

1. Asmuo, kuriam tenka prievolė mokėti apskaičiuotus akcizus, yra:

a) akcizais apmokestinamų prekių išleidimo iš akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimo atveju, kaip nurodyta 7 straipsnio 2 dalies a punkte:

   i) įgaliotas sandėlio savininkas, registruotas gavėjas ar bet kuris kitas asmuo, kuris išleidžia arba kurio vardu iš mokėjimo laikino atidėjimo režimo išleidžiamos akcizais apmokestinamos prekės, o neteisėto išgabenimo iš akcizais apmokestinamų prekių sandėlio atveju – bet kuris tame išgabenime dalyvavęs asmuo;

   ii) akcizais apmokestinamų prekių, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, pažeidimų gabenimo metu, kaip apibrėžta 10 straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse, atveju: įgaliotas sandėlio savininkas, registruotas siuntėjas ar bet kuris kitas asmuo, kuris pagal 18 straipsnio 1 ir 2 dalis garantavo, kad mokesčiai bus sumokėti, ir bet kuris asmuo, dalyvavęs neteisėtai išgabenant ir žinojęs arba pagrįstai turėjęs žinoti, kad toks prekių išgabenimas yra neteisėtas;

b) akcizais apmokestinamų prekių laikymo atveju, kaip nurodyta 7 straipsnio 2 dalies b punkte: asmuo, laikantis akcizais apmokestinamas prekes ir bet kuris kitas asmuo, dalyvaujantis akcizais apmokestinamų prekių laikyme;

c) akcizais apmokestinamų prekių gamybos atveju, kaip nurodyta 7 straipsnio 2 dalies c punkte: asmuo, gaminantis akcizais apmokestinamas prekes, ir neteisėtos gamybos atveju – bet kuris kitas asmuo, dalyvaujantis jų gamyboje;

d) akcizais apmokestinamų prekių importo atveju, kaip nurodyta 7 straipsnio 2 dalies d punkte: asmuo, kuris deklaruoja akcizais apmokestinamas prekes arba kurio vardu jos deklaruojamos importuojant, ir neteisėto importo atveju – bet kuris kitas asmuo, dalyvaujantis importe.

2. Jeigu vieną akcizų skolą privalo sumokėti keli asmenys, jie solidariai atsako už tokią skolą.

9 straipsnis

Taikomos tokios prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo sąlygos ir toks akcizų tarifas, kurie galioja tą dieną, kurią valstybėje narėje, kurioje įvyksta išleidimas vartoti, atsiranda prievolė apskaičiuoti akcizus.

▼B

Akcizais apmokestinama, jie renkami ir, tinkamais atvejais, grąžinami arba atsisakoma jų reikalauti kiekvienos valstybės narės nustatyta tvarka. Valstybės narės turi taikyti tą pačią tvarką nacionalinėms prekėms ir prekėms iš kitų valstybių narių.

10 straipsnis

1. Jei pažeidimas įvyko gabenant akcizais apmokestinamas prekes, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, ir dėl jo tos prekės išleistos vartoti pagal 7 straipsnio 2 dalies a punktą, tai laikoma, kad jos išleistos vartoti toje valstybėje narėje, kurioje įvyko pažeidimas.

2. Jei pažeidimas nustatytas gabenant akcizais apmokestinamas prekes, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, ir dėl jo tos prekės išleistos vartoti pagal 7 straipsnio 2 dalies a punktą, bet neįmanoma nustatyti, kur pažeidimas įvyko, tai laikoma, kad jis įvyko toje valstybėje narėje, kurioje tas pažeidimas buvo nustatytas, ir tuo laiku, kai jis buvo nustatytas.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais kompetentingos institucijos tos valstybės narės, kurioje prekės buvo išleistos vartoti arba, laikoma, kad buvo išleistos vartoti, informuoja išsiuntimo valstybės narės kompetentingas institucijas.

4. Jeigu akcizais apmokestinamos prekės, gabenamos joms pritaikius akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimą, nebuvo pristatytos į jų paskirties vietą ir gabenimo metu nenustatyta jokių pažeidimų, dėl kurių prekės būtų išleistos vartoti pagal 7 straipsnio 2 dalies a punktą, tai laikoma, kad pažeidimas įvyko išsiuntimo valstybėje narėje ir tuo metu, kai pradėtas gabenimas, išskyrus atvejus, jei per keturis mėnesius nuo gabenimo pradžios, kaip apibrėžta 20 straipsnio 1 dalyje, buvo pateikta įrodymų, įtikinančių išsiuntimo valstybės narės kompetentingas institucijas, kad gabenimas užbaigtas pagal 20 straipsnio 2 dalį, arba joms buvo pateikta įrodymų dėl vietos, kurioje įvyko pažeidimas.

Jei asmuo, kuris pagal 18 straipsnį garantavo, kad mokesčiai bus sumokėti, nebuvo arba negalėjo būti informuotas apie tai, kad prekės nebuvo pristatytos į paskirties vietą, tai tam asmeniui suteikiamas vieno mėnesio laikotarpis, skaičiuojamas nuo tos dienos, kurią šią informaciją perduoda išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos, įrodymams apie gabenimo užbaigimą pagal 20 straipsnio 2 dalį arba apie vietą, kurioje pažeidimas įvyko, pateikti.

5. Tačiau 2 ir 4 dalyse nurodytais atvejais, jei nepasibaigus trejų metų laikotarpiui nuo dienos, kurią pagal 20 straipsnio 1 dalį buvo pradėtas gabenimas, nustatoma, kurioje valstybėje narėje pažeidimas faktiškai įvyko, tai taikomos 1 dalies nuostatos.

Šiais atvejais valstybės narės, kurioje įvyko pažeidimas, kompetentingos institucijos informuoja valstybės narės, kurioje buvo apmokestintos prekės, kompetentingas institucijas, kurios grąžina akcizus arba atsisako jų reikalauti, kai tik gauna įrodymus, kad kitoje valstybėje narėje tos prekės apmokestintos akcizais.

6. Šio straipsnio tikslais, „pažeidimas“ – situacija, įvykusi akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimo metu, išskyrus 7 straipsnio 4 dalyje nurodytą atvejį, dėl kurios akcizais apmokestinamų prekių gabenimas arba jo dalis nėra užbaigiami pagal 20 straipsnio 2 dalį.

▼B

2 SKIRSNIS

Grąžinimas ir atsisakymas reikalauti

11 straipsnis

Greta 33 straipsnio 6 dalyje, 36 straipsnio 5 dalyje ir 38 straipsnio 3 dalyje nurodytų atvejų bei atvejų, numatytų 1 straipsnyje nurodytose direktyvose, akcizą už išleistas vartoti akcizais apmokestintas prekes valstybių narių, kuriose šios prekės išleistos vartoti, kompetentingos institucijos atitinkamo asmens prašymu gali grąžinti arba atsisakyti jo reikalauti valstybių narių nustatytais atvejais bei laikantis sąlygų, kurias valstybė narė nustato siekdama užkirsti kelią bet kokiam galimam vengimui arba piktnaudžiavimui.

Tokias akcizų grąžinimas arba atsisakymas jų reikalauti negali sudaryti sąlygų kitokiems atleidimo nuo akcizų atvejams, nei numatyti 12 straipsnyje ar vienoje iš 1 straipsnyje nurodytų direktyvų.

3 SKIRSNIS

Atleidimas nuo akcizų

12 straipsnis

1. Akcizais apmokestinamoms prekėms akcizai netaikomi tais atvejais, kai jos skirtos naudoti:

a) diplomatinių ar konsulinių santykių kontekste;

b) tarptautinėms organizacijoms, kurias tokiomis pripažįsta priimančiosios valstybės narės valdžios institucijos, ir tokių organizacijų nariams, laikantis apribojimų ir sąlygų, nustatytų tokias organizacijas įsteigiančiomis tarptautinėmis konvencijomis arba susitarimais dėl pagrindinių būstinių;

c) valstybės, kuri yra Šiaurės Atlanto sutarties šalis, išskyrus valstybę narę, kurioje atsirado prievolė apskaičiuoti akcizus, karinėms pajėgoms, tokių pajėgų panaudojimui, jas lydintiems civiliams darbuotojams arba jų maitinimui ar valgykloms;

d) Kipre pagal 1960 m. rugpjūčio 16 d. Sutartį dėl Kipro Respublikos įkūrimo dislokuotoms Jungtinės Karalystės karinėms pajėgoms, tokių pajėgų panaudojimui, jas lydintiems civiliams darbuotojams arba jų maitinimui ar valgykloms;

e) vartojimui pagal susitarimą, sudarytą su trečiosiomis valstybėmis arba tarptautinėmis organizacijomis, jeigu toks susitarimas yra galimas arba leidžiamas atleidimo nuo pridėtinės vertės mokesčio atvejais.

2. Atleidimui nuo akcizų taikomos priimančiosios valstybės narės nustatytos sąlygos ir apribojimai. Valstybės narės gali atleisti nuo akcizų jų grąžinimo forma.

▼B

13 straipsnis

1. Nedarant poveikio 21 straipsnio 1 dalies taikymui, 12 straipsnio 1 dalyje nurodytam gavėjui skirtos prekės, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, turi būti gabenamos su atleidimo sertifikatu.

2. 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka Komisija gali nustatyti atleidimo sertifikato formą ir turinį.

3. 21–27 straipsniuose nustatyta procedūra netaikoma, jei akcizais apmokestinamos prekės, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenamos 12 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytoms karinėms pajėgoms, jeigu toms prekėms taikoma procedūra, tiesiogiai grindžiama Šiaurės Atlanto sutartimi.

Tačiau valstybės narės gali numatyti, kad 21–27 straipsniuose nustatyta procedūra būtų taikoma prekėms, gabenamoms tik jų teritorijoje, arba, vadovaujantis atitinkamų valstybių narių susitarimu, tarp jų teritorijų.

14 straipsnis

1. Valstybės narės gali atleisti nuo akcizų mokėjimo neapmokestinamų prekių parduotuvių tiekiamas akcizais apmokestinamas prekes, kurias asmeniniame bagaže išveža keliautojai į trečiąją teritoriją ar trečiąją valstybę, vykstantys oru ar jūra.

2. Prekėms, tiekiamoms orlaivyje ar laive skrydžio ar reiso į trečiąją teritoriją arba trečiąją valstybę metu, taikoma tokia pati tvarka, kaip neapmokestinamų prekių parduotuvių tiekiamoms prekėms.

3. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad 1 ir 2 dalyse numatyti atleidimo nuo akcizų atvejai būtų taikomi užkertant kelią galimam slėpimui, vengimui ar piktnaudžiavimui.

4. Valstybės narės, kurios 2008 m. liepos 1 d. turi neapmokestinamų prekių parduotuves kitose vietose nei oro arba jūrų uostai, gali iki 2017 m. sausio 1 d. atleisti nuo akcizų tokių parduotuvių tiekiamas akcizais apmokestinamas prekes, kurias asmeniniame bagaže išveža keliautojai, vykstantys į trečiąją teritoriją arba trečiąją valstybę.

5. Šio straipsnio tikslais taikomos šios sąvokos:

a) neapmokestinamų prekių parduotuvė – bet kokia įstaiga oro arba jūrų uoste, atitinkanti valstybių narių kompetentingų institucijų nustatytas sąlygas, visų pirma pagal 3 dalį;

b) keliautojas, vykstantis į trečiąją teritoriją arba trečiąją valstybę – kiekvienas keleivis, turintis kelionės oro ar jūros transportu dokumentą, kuriame nurodyta, kad galutinio atvykimo vieta yra oro ar jūrų uostas trečiojoje teritorijoje arba trečiojoje valstybėje.

▼B

III SKYRIUS

GAMYBA, PERDIRBIMAS IR LAIKYMAS

15 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė nustato akcizais apmokestinamų prekių, kurioms taikoma ši direktyva, gamybos, perdirbimo ir laikymo taisykles.

2. Akcizais apmokestinamų prekių gamyba, perdirbimas ir laikymas turi būti vykdomi apmokestinamų prekių sandėlyje, jei akcizai nesumokėti.

16 straipsnis

1. Įgaliotam sandėlio savininkui leidžiama steigti ir eksploatuoti apmokestinamų prekių sandėlį, jei jis turi valstybės narės, kurioje yra sandėlis, kompetentingų institucijų leidimą.

Šiam leidimui taikomos sąlygos, kurias turi teisę nustatyti institucijos siekdamos užkirsti kelią bet kokiam galimam slėpimui ar piktnaudžiavimui.

2. Įgaliotas sandėlio savininkas privalo:

a) prireikus pateikti garantiją, kuria apdraudžia nuo rizikos, susijusios su akcizais apmokestinamų prekių gamyba, perdirbimu ir laikymu;

b) laikytis valstybės narės, kurios teritorijoje yra apmokestinamų prekių sandėlis, nustatytų reikalavimų;

c) tvarkyti kiekvieno mokestinio sandėlio atsargų ir akcizais apmokestinamų prekių gabenimo apskaitą;

d) visas akcizais apmokestinamas prekes, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, priimti į savo mokestinį sandėlį ir užbaigus gabenimą jas įtraukti į sandėlio apskaitą, išskyrus atvejus, kai taikoma 17 straipsnio 2 dalis;

e) leisti atlikti visus stebėsenos veiksmus ir atsargų patikrinimus.

Punkte a minėtos garantijos sąlygas nustato valstybės narės, kurioje mokestiniam sandėliui suteiktas leidimas, kompetentingos institucijos.

IV SKYRIUS

AKCIZAIS APMOKESTINAMŲ PREKIŲ, KURIOMS PRITAIKYTAS AKCIZŲ MOKĖJIMO LAIKINO ATIDĖJIMO REŽIMAS, GABENIMAS

1 SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

17 straipsnis

1. Pritaikius akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimą, akcizais apmokestinamos prekės Bendrijos teritorijoje gali būti gabenamos, įskaitant atvejus, kai prekės gabenamos per trečiąją valstybę ar trečiąją teritoriją:

▼B

a) iš apmokestinamų prekių sandėlio:

i) į kitą apmokestinamų prekių sandėlį;

ii) registruotam gavėjui;

iii) į vietą, kurioje akcizais apmokestinamos prekės bus išgabentos iš Bendrijos teritorijos, kaip nurodyta 25 straipsnio 1 dalyje;

iv) 12 straipsnio 1 dalyje nurodytam gavėjui, kai prekės išsiųstos iš kitos valstybės narės;

b) iš importo vietos į kurią nors iš a punkte nurodytų paskirties vietų, jei prekes siunčia registruotas siuntėjas.

Šio straipsnio tikslais, „importo vieta“ – vieta, kurioje prekės yra tuo metu, kai jos išleidžiamos į laisvą apyvartą pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 79 straipsnį.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies a punkto i ir ii papunkčių ir b punkto, ir išskyrus 19 straipsnio 3 dalyje nurodytus atvejus, paskirties valstybė narė gali jos nustatytomis sąlygomis leisti akcizais apmokestinamas prekes, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenti į jos teritorijoje esančią tiesioginio pristatymo vietą, jei tą vietą nurodė įgaliotas sandėlio savininkas paskirties valstybėje narėje arba registruotas gavėjas.

Tas įgaliotas sandėlio savininkas ar tas registruotas gavėjas išlieka atsakingi už 24 straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo apie prekių gavimą pateikimą.

3. 1 ir 2 dalys taip pat taikomos akcizais apmokestinamų prekių, kurioms taikomas nulinis tarifas ir kurios neišleistos vartoti, gabenimui.

18 straipsnis

1. Išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos, remdamosi jų nustatytomis sąlygomis, turi reikalauti, kad su prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimu susijusi rizika būtų padengta garantija, kurią suteikia išsiuntimo įgaliotas sandėlio savininkas ar registruotas siuntėjas.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos, remdamosi jų nustatytomis sąlygomis, gali leisti, kad 1 dalyje nurodytą garantiją suteiktų transportuotojas ar vežėjas, akcizais apmokestinamų prekių savininkas, gavėjas arba bendrai du ar keli tokie asmenys ir 1 dalyje nurodyti asmenys.

3. Garantija turi galioti visoje Bendrijos teritorijoje. Valstybės narės turi nustatyti išsamias jai taikomas taisykles.

4. Išsiuntimo valstybė narė gali netaikyti pareigos suteikti garantiją šiais akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimo atvejais:

a) prekės gabenamos tik jos teritorijoje;

b) jei kitos suinteresuotos valstybės narės sutinka, energetikos produktai Bendrijoje gabenami jūra arba stacionariais vamzdynais.

▼B

19 straipsnis

1. Registruotas gavėjas negali nei laikyti, nei išsiųsti akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas.

2. Registruotas gavėjas turi laikytis šių reikalavimų:

a) prieš išsiųsdamas akcizais apmokestinamas prekes, paskirties valstybės narės kompetentingų institucijų nustatytomis sąlygomis garantuoti, kad akcizai bus sumokėti;

b) užbaigus gabenimą, į apskaitą įtraukti duomenis apie gautas akcizais apmokestinamas prekes, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas;

c) leisti atlikti bet kokį patikrinimą, leidžiantį paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms įsitikinti, kad prekės iš tiesų buvo gautos.

3. Jei registruotas gavėjas retai gauna akcizais apmokestinamų prekių, tai 4 straipsnio 9 dalyje minėtas leidimas suteikiamas tik konkrečiam akcizais apmokestinamų prekių kiekiui, vienam siuntėjui ir konkrečiam laikotarpiui. Valstybės narės gali apriboti leidimą iki vieno gabenimo.

20 straipsnis

1. Akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimas prasideda šios direktyvos 17 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytais atvejais, kai prekės išgabenamos iš akcizais apmokestinamų prekių išsiuntimo sandėlio, o 17 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytais atvejais – kai jos išleidžiamos į laisvą apyvartą pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 79 straipsnį.

2. Akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimas baigiasi 17 straipsnio 1 dalies a punkto i, ii ir iv papunkčiuose bei 17 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytais atvejais, kai gavėjas priima akcizais apmokestinamų prekių pristatymą, o 17 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktyje nurodytais atvejais – kai jos išgabenamos iš Bendrijos teritorijos.

2 SKIRSNIS

Tvarka, taikoma akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimui

21 straipsnis

1. Laikoma, kad akcizais apmokestinamų prekių gabenimas vykdomas pritaikius akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimą tik, jei jis vykdomas turint pagal 2 ir 3 dalis parengtą elektroninį administracinį dokumentą.

▼B

2. Šio straipsnio 1 dalies tikslais, siuntėjas, naudodamasis Sprendimo Nr. 1152/2003/EB 1 straipsnyje nurodyta kompiuterine sistema (toliau – kompiuterinė sistema), elektroninio administracinio dokumento projektą turi pateikti išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

3. Išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos elektroniniu būdu turi patikrinti elektroninio administracinio dokumento projekte pateiktus duomenis.

Jeigu šie duomenys neteisingi, apie tai nedelsiant pranešama siuntėjui.

Jeigu šie duomenys teisingi, išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos suteikia dokumentui unikalų administracinį nuorodos kodą ir jį praneša siuntėjui.

4. 17 straipsnio 1 dalies a punkto i, ii ir iv papunkčiuose, 17 straipsnio 1 dalies b punkte ir 17 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos turi persiųsti elektroninį administracinį dokumentą paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kurios turi jį persiųsti gavėjui, jei gavėjas yra įgaliotas sandėlio savininkas arba registruotas gavėjas.

Jeigu akcizais apmokestinamos prekės skirtos įgaliotam sandėlio savininkui išsiuntimo valstybėje narėje, tai tos valstybės narės kompetentingos institucijos elektroninį administracinį dokumentą turi jam persiųsti tiesiogiai.

5. 17 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktyje nurodytu atveju išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos turi persiųsti elektroninį administracinį dokumentą kompetentingoms institucijoms valstybės narės, kurioje pateikta eksporto deklaracija taikant Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 161 straipsnio 5 dalį (toliau – eksporto valstybė narė), jei ta valstybė narė yra ne išsiuntimo valstybė narė.

6. Siuntėjas turi pateikti akcizais apmokestinamas prekes lydinčiam asmeniui atspausdintą elektroninį administracinį dokumentą ar bet kurį kitą verslo dokumentą, kuriame aiškia forma nurodytas unikalus administracinis nuorodos kodas. Prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, viso gabenimo metu turi būti įmanoma pateikti tą dokumentą kompetentingų institucijų prašymu.

7. Siuntėjas gali atšaukti elektroninį administracinį dokumentą, jei gabenimas pagal 20 straipsnio 1 dalį neprasidėjo.

8. Prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimo metu siuntėjas naudodamasis kompiuterine sistema gali pakeisti paskirties vietą, nurodydamas naują paskirties vietą, kuri turi būti viena iš 17 straipsnio 1 dalies a punkto i, ii ar iii papunkčiuose arba, atitinkamais atvejais, 17 straipsnio 2 dalyje nurodytų paskirties vietų.

22 straipsnis

1. Jei energetikos produktai, kuriems pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenami jūra ar vidaus vandenimis gavėjui, kuris nėra tiksliai žinomas tuo metu, kai siuntėjas pateikia 21 straipsnio 2 dalyje nurodytą elektroninio administracinio dokumento projektą, tai išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos siuntėjui gali leisti tame dokumente nenurodyti su gavėju susijusių duomenų.

▼B

2. Kai tik duomenys apie gavėją tampa žinomi, ir ne vėliau kaip atgabenus prekes, siuntėjas, taikydamas 21 straipsnio 8 dalyje nurodytą tvarką, turi persiųsti juos išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

23 straipsnis

Išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos tos valstybės narės nustatytomis sąlygomis gali leisti siuntėjui suskaidyti energetikos produktų, kuriems pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimą į du ar daugiau gabenimų, jei laikomasi šių sąlygų:

1) nesikeičia akcizais apmokestinamų prekių bendras kiekis;

2) suskaidymas atliekamas valstybės narės, leidžiančios atlikti tokią procedūrą, teritorijoje;

3) valstybės narės kompetentingoms institucijoms nurodoma vieta, kurioje atliekamas suskaidymas.

Valstybės narės turi pranešti Komisijai, jei jos savo teritorijoje leidžia skaidyti gabenimą ir kokiomis sąlygomis leidžia tai daryti. Komisija šią informaciją turi perduoti kitoms valstybėms narėms.

24 straipsnis

1. Gavęs akcizais apmokestinamas prekes bet kurioje iš 17 straipsnio 1 dalies a punkto i, ii ar iv papunkčiuose arba 17 straipsnio 2 dalyje nurodytų paskirties vietų, gavėjas, naudodamas kompiuterinę sistemą, nedelsdamas ir ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo gabenimo užbaigimo, išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus, kuriuos pripažįsta kompetentingos institucijos, turi pateikti pranešimą apie prekių gavimą (toliau – pranešimas apie gavimą).

2. Paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos turi nustatyti 12 straipsnio 1 dalyje nurodytiems gavėjams taikomas pranešimo apie prekių gavimą pateikimo procedūras.

3. Paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos elektroniniu būdu turi patikrinti pranešime apie gavimą pateiktus duomenis.

Jeigu šie duomenys neteisingi, apie tai nedelsiant pranešama gavėjui.

Jeigu šie duomenys teisingi, paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos patvirtina gavėjui, kad pranešimas apie gavimą užregistruotas, ir nusiunčia jį išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

4. Išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimą apie gavimą persiunčia siuntėjui. Jei išsiuntimo ir paskirties vietos yra toje pačioje valstybėje narėje, tai tos valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimą apie gavimą tiesiogiai persiunčia siuntėjui.

▼B

25 straipsnis

1. Šios direktyvos 17 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktyje ir, kai taikoma, 17 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytais atvejais, eksporto valstybės narės kompetentingos institucijos parengia eksporto pranešimą, remdamosi išvykimo muitinės, kaip nurodyta 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas ([1]) 793 straipsnio 2 dalyje, arba įstaigos, kurioje atlikti šios direktyvos 3 straipsnio 2 dalyje nurodyti formalumai, patvirtinimu, kad akcizais apmokestinamos prekės buvo išvežtos iš Bendrijos teritorijos.

2. Eksporto valstybės narės kompetentingos institucijos elektroniniu būdu turi patikrinti 1 dalyje nurodytame patvirtinime pateiktus duomenis. Patikrinus šiuos duomenis, taip pat jeigu išsiuntimo valstybė narė nėra eksporto valstybė narė, eksporto valstybės narės kompetentingos institucijos nusiunčia pranešimą apie eksportą išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

3. Išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimą apie eksportą persiunčia siuntėjui.

26 straipsnis

1. Nukrypstant nuo 21 straipsnio 1 dalies, jei išsiuntimo valstybėje narėje neįmanoma pasinaudoti kompiuterine sistema, tai akcizais apmokestinamas prekes, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, siuntėjas gali pradėti gabenti, jeigu laikomasi šių sąlygų:

a) prie prekių pridėtas popierinis dokumentas, kuriame pateikti tokie pat duomenys, kaip 21 straipsnio 2 dalyje nurodytame elektroninio administracinio dokumento projekte;

b) prieš gabenimo pradžią jis informavo išsiuntimo valstybės narės kompetentingas institucijas.

Išsiuntimo valstybė narė prieš gabenimo pradžią gali reikalauti a punkte nurodyto dokumento kopijos, toje kopijoje pateiktų duomenų patikrinimo ir, jei dėl siuntėjo kaltės neįmanoma pasinaudoti kompiuterine sistema, atitinkamos informacijos apie tokios galimybės nebuvimo priežastis.

2. Kai galimybė naudotis kompiuterine sistema atkuriama, siuntėjas nedelsdamas turi pateikti elektroninio administracinio dokumento projektą pagal 21 straipsnio 2 dalį.

Kai tik pagal 21 straipsnio 3 dalį patvirtinami duomenys elektroniniame administraciniame dokumente, šiuo dokumentu pakeičiamas šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas popierinis dokumentas. 21 straipsnio 4 ir 5 dalys bei 24 ir 25 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.

3. Kol duomenys elektroniniame administraciniame dokumente nepatvirtinti, laikoma, kad gabenimas vykdomas pritaikius akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimą turint 1 dalies a punkte nurodytą popierinį dokumentą.

([1]) OL L 253, 1993 10 11, p. 1.

▼B

4. Siuntėjas privalo saugoti 1 dalies a punkte nurodyto popierinio dokumento kopiją, kad jo apskaita būtų pagrįsta.

5. Jei išsiuntimo valstybėje narėje kompiuterine sistema pasinaudoti neįmanoma, tai siuntėjas 21 straipsnio 8 dalyje arba 23 straipsnyje nurodytą informaciją turi perduoti kitomis ryšio priemonėmis. Šiuo tikslu jis turi informuoti išsiuntimo valstybės narės kompetentingas institucijas prieš pakeičiant paskirties vietą arba suskaidant gabenimą. Šio straipsnio 2–4 dalys taikomos *mutatis mutandis*.

27 straipsnis

1. Jei 17 straipsnio 1 dalies a punkto i, ii ir iv papunkčiuose, 17 straipsnio 1 dalies b punkte ir 17 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais 24 straipsnio 1 dalyje numatyto pranešimo apie gavimą užbaigus akcizais apmokestinamų prekių gabenimą negalima pateikti per tame straipsnyje numatytą laikotarpį dėl to, kad kompiuterine sistema neįmanoma pasinaudoti paskirties valstybėje narėje arba dėl to, kad 26 straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros dar neatliktos, tai gavėjas, išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus, paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia popierinį dokumentą, kuriame turi būti tie patys duomenys, kaip pranešime apie gavimą, ir nurodyta, kad gabenimas užbaigtas.

Išskyrus atvejus, kai gavėjas, naudodamasis kompiuterine sistema, gali skubiai pateikti 24 straipsnio 1 dalyje numatytą pranešimą apie gavimą, arba tinkamai pagrįstais atvejais paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos turi nusiųsti pirmoje pastraipoje nurodyto popierinio dokumento kopiją išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kurios ją turi persiųsti siuntėjui arba sudaryti jam galimybę su ja susipažinti.

Kai tik paskirties valstybėje narėje atkuriama galimybė naudotis kompiuterine sistema arba įvykdomos 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, gavėjas turi pateikti pranešimą apie gavimą pagal 24 straipsnio 1 dalį. 24 straipsnio 3 ir 4 dalys taikomos *mutatis mutandis*.

2. Kai 17 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktyje nurodytu atveju 25 straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo apie eksportą negalima parengti užbaigus akcizais apmokestinamų prekių gabenimą dėl to, kad kompiuterine sistema neįmanoma pasinaudoti eksporto valstybėje narėje, arba dėl to, kad 26 straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros dar neatliktos, tai eksporto valstybės narės kompetentingos institucijos išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms turi nusiųsti popierinį dokumentą, kuriame turi būti tie patys duomenys kaip pranešime apie eksportą, ir patvirtinta, kad gabenimas užbaigtas, išskyrus atvejus, kai 25 straipsnio 1 dalyje numatytas pranešimas apie eksportą gali būti skubiai parengtas naudojantis kompiuterine sistema, arba tinkamai pagrįstais atvejais.

Išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos pirmoje pastraipoje nurodyto popierinio dokumento kopiją turi persiųsti siuntėjui arba sudaryti jam galimybę su ja susipažinti.

▼B

Kai tik paskirties valstybėje narėje atkuriama galimybė naudotis kompiuterine sistema arba įvykdomos 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, eksporto valstybės narės kompetentingos institucijos turi nusiųsti pranešimą apie eksportą pagal 25 straipsnio 1 dalį. 25 straipsnio 2 ir 3 dalys taikomos *mutatis mutandis*.

28 straipsnis

1. Nepaisant 27 straipsnio, 24 straipsnio 1 dalyje numatytas pranešimas apie gavimą arba 25 straipsnio 1 dalyje numatytas pranešimas apie eksportą yra įrodymas, kad akcizais apmokestinamų prekių gabenimas baigtas pagal 20 straipsnio 2 dalį.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, jei pranešimo apie gavimą arba pranešimo apie eksportą negalima pateikti dėl kitų nei 27 straipsnyje nurodytų priežasčių, tai 17 straipsnio 1 dalies a punkto i, ii ir iv papunkčiuose, 17 straipsnio 1 dalies b punkte ir 17 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais, kuriais akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimo užbaigimas gali būti įrodytas alternatyviu būdu – paskirties valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtinimu remiantis atitinkamais įrodymais, kad išsiųstos akcizais apmokestinamos prekės pasiekė numatytą paskirties vietą, arba – 17 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktyje nurodytu atveju – valstybės narės, kurioje yra išvykimo muitinės įstaiga, kompetentingų institucijų patvirtinimu, kad akcizais apmokestinamos prekės išvežtos iš Bendrijos teritorijos.

Gavėjo pateiktas dokumentas, kuriame nurodyti tokie pat duomenys, kaip pranešime apie gavimą arba pranešime apie eksportą, yra tinkamas įrodymas pagal šios dalies pirmą pastraipą.

Išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms pripažinus atitinkamus įrodymus, gabenimo baigimo faktą jos užregistruoja kompiuterinėje sistemoje.

29 straipsnis

1. 43 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija patvirtina priemones, kuriomis nustato:

a) pranešimų, kuriais 21–25 straipsniuose nustatytais tikslais turi keistis su akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimu susiję asmenys ir kompetentingos institucijos struktūrą ir turinį;

b) taisykles ir procedūras, taikomas keitimuisi a punkte nurodytais pranešimais;

c) 26 ir 27 straipsniuose nurodytų popierinių dokumentų struktūrą.

2. Kiekviena valstybė narė turi numatyti atvejus, kuriais galima laikyti, kad kompiuterine sistema pasinaudoti neįmanoma, bei taisykles ir procedūras, kurių turi būti taikomos tokiais atvejais 26 ir 27 straipsnyje nustatytais tikslais ir laikantis tų straipsnių.

▼B

3 SKIRSNIS

Supaprastintos procedūros

30 straipsnis

Valstybės narės gali nustatyti supaprastintas procedūras, taikomas jų teritorijoje gabenamoms akcizais apmokestinamoms prekėms, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, įskaitant galimybę netaikyti reikalavimo vykdyti elektroninę tokių gabenimų priežiūrą.

31 straipsnis

Visoms suinteresuotoms valstybėms narėms susitarus bei kitomis jų nustatytomis sąlygomis gali būti nustatytos supaprastintos procedūros, taikomos dažniems ir reguliariems akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimams, vykdomiems dviejų ar daugiau valstybių narių teritorijose.

Ši nuostata apima gabenimą stacionariais vamzdynais.

V SKYRIUS

AKCIZAIS APMOKESTINAMŲ PREKIŲ GABENIMAS IR APMOKESTINIMAS PO IŠLEIDIMO VARTOTI

1 SKIRSNIS

Privačių fizinių asmenų įsigytos prekės

32 straipsnis

1. Prievolė apskaičiuoti akcizais apmokestinamoms prekėms, kurias privatus fizinis asmuo įsigyja asmeniniam naudojimui ir gabena iš vienos valstybės narės į kitą, taikomus akcizus atsiranda tik valstybėje narėje, kurioje įsigytos akcizais apmokestinamos prekės.

2. Siekdamos nustatyti, ar 1 dalyje nurodytos akcizais apmokestinamos prekės yra skirtos privataus fizinio asmens asmeniniam naudojimui, valstybės narės turi atsižvelgti bent į:

a) akcizais apmokestinamų prekių turėtojo komercinį statusą ir prekių laikymo priežastis;

b) akcizais apmokestinamų prekių buvimo vietą arba, tinkamais atvejais, naudojamą gabenimo būdą;

c) visus su akcizais apmokestinamomis prekėmis susijusius dokumentus;

d) akcizais apmokestinamų prekių pobūdį;

e) akcizais apmokestinamų prekių kiekį.

3. Taikydamos 2 dalies e punktą valstybės narės gali nustatyti orientacinius ribinius kiekius, naudotinus kaip įrodymo forma. Šie orientaciniai ribiniai kiekiai negali būti mažesni nei:

a) tabako produktams:

— cigaretėms: 800 vienetų

▼B

— cigarilėms (cigarų, kurių vieneto svoris neviršija 3 g): 400 vienetų

— cigarams: 200 vienetų

— rūkomajam tabakui: 1 kg;

b) alkoholiniams gėrimams:

— spiritiniams gėrimams: 10 l

— tarpiniams produktams: 20 l

— vynui: 90 l (įskaitant putojantį vyną – ne daugiau kaip 60 l putojančio vyno)

— alui: 110 l.

4. Valstybės narės taip pat gali nustatyti, kad prievolė mokėti akcizus vartojimo valstybėje narėje atsiranda įsigijus mineralines alyvas, kurios kitoje valstybėje narėje jau išleistos vartoti, jeigu tokie produktai gabenami neįprastu būdu privataus fizinio asmens ar jo naudai.

Šios dalies tikslu, „gabenimas neįprastu būdu“ – kuro gabenimas ne transporto priemonių talpose ar atitinkamose atsarginėse kuro talpose, taip pat šildymui skirto skystojo kuro gabenimas kitu būdu, nei profesionaliai šio kuro prekyba besiverčiančių asmenų naudai naudojamose cisternose.

2 SKIRSNIS

Prekių laikymas kitoje valstybėje narėje

33 straipsnis

1. Nedarant poveikio 36 straipsnio 1 dalies taikymui, jeigu akcizais apmokestinamos prekės, kurios jau išleistos vartoti vienoje valstybėje narėje, komerciniais tikslais laikomos kitoje valstybėje narėje, siekiant jas ten pristatyti ar naudoti, tai joms taikomi akcizai ir prievolė apskaičiuoti akcizą atsiranda toje kitoje valstybėje narėje.

Šio straipsnio tikslais, „laikymas komerciniais tikslais“ – akcizais apmokestinamų prekių laikymas, kai jas laiko kitas nei privatus fizinis asmuo ar kai jas laiko privatus fizinis asmuo kitiems nei asmeninio naudojimo tikslams ir jas gabena, kaip nurodyta 32 straipsnyje.

2. Taikomos tokios prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo sąlygos ir toks akcizų tarifas, kurie galioja tą dieną, kurią toje kitoje valstybėje narėje atsiranda prievolė apskaičiuoti akcizus.

3. Asmuo, kuriam tenka prievolė mokėti akcizus, kuriuos apskaičiuoti prievolė atsirado, yra, atsižvelgiant į 1 dalyje nurodytus atvejus, asmuo, pristatantis arba laikantis pristatymui skirtas prekes, ar asmuo, kuriam prekės pristatomos kitoje valstybėje narėje.

4. Nedarant poveikio 38 straipsnio taikymui, jei akcizais apmokestinamos prekės, kurios jau išleistos vartoti vienoje valstybėje narėje, gabenamos Bendrijoje komerciniais tikslais, tai iki jų pristatymo į paskirties valstybę narę nelaikoma, kad šios prekės laikomos tais tikslais, jeigu jos gabenamos laikantis 34 straipsnyje nustatytų formalumų.

▼B

5. Jeigu akcizais apmokestinamos prekės laikomos tarp dviejų valstybių narių plaukiančiame laive ar skrendančiame orlaivyje, bet neparduodamos laivui ar orlaiviui esant vienos iš tų valstybių narių teritorijoje, tai nelaikoma, kad toje valstybėje narėje šios prekės laikomos komerciniais tikslais.

6. Pateikus prašymą akcizai turi būti grąžinti arba atsisakyta jų reikalauti valstybėje narėje, kurioje prekės buvo išleistos vartoti, jei kitos valstybės narės kompetentingos institucijos nustato, kad atsirado prievolė apskaičiuoti akcizus, ir jie yra surinkti pastarojoje valstybėje narėje.

34 straipsnis

1. 33 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais akcizais apmokestinamos prekės gabenamos iš vienos valstybės narės teritorijos į kitą su lydimuoju dokumentu, kuriame turi būti svarbiausi 21 straipsnio 1 dalyje nurodyto dokumento rekvizitai.

Laikydamasi 43 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos Komisija patvirtina priemones, nustatančias lydimojo dokumento formą ir turinį.

2. 33 straipsnio 3 dalyje nurodyti asmenys turi įvykdyti šiuos reikalavimus:

a) prieš prekių išsiuntimą pateikti paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms deklaraciją ir garantuoti, kad akcizai bus sumokėti;

b) sumokėti akcizus paskirties valstybėje narėje jos nustatyta tvarka;

c) leisti atlikti bet kokius patikrinimus, leidžiančius paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms įsitikinti, kad akcizais apmokestinamos prekės iš tiesų buvo gautos ir kad už jas apskaičiuotini akcizai yra sumokėti.

Paskirties valstybė narė jos nustatytais atvejais ir sąlygomis gali supaprastinti a punkte nurodytus reikalavimus arba leisti nuo jų nukrypti. Tokiais atvejais ji turi informuoti Komisiją, kuri apie tai praneša kitoms valstybėms narėms.

35 straipsnis

1. Jei valstybėje narėje išleistos vartoti akcizais apmokestinamos prekės į paskirties vietą toje valstybėje narėje gabenamos per kitos valstybės narės teritoriją, taikomi šie reikalavimai:

a) prekės turi būti gabenamos su lydimuoju dokumentu, nurodytu 34 straipsnio 1 dalyje, ir laikantis tinkamo maršruto;

b) prieš akcizais apmokestinamų prekių išsiuntimą, siuntėjas turi pateikti deklaraciją išvykimo vietos kompetentingoms institucijoms;

c) laikydamasis paskirties vietos kompetentingų institucijų nustatytų taisyklių gavėjas turi patvirtinti, kad gavo prekes;

d) siuntėjas ir gavėjas turi leisti atlikti bet kokius patikrinimus, leidžiančius atitinkamoms kompetentingoms institucijoms įsitikinti, kad prekės iš tiesų buvo gautos.

▼B

2. Jei akcizais apmokestinamos prekės 1 dalyje nurodytomis sąlygomis gabenamos dažnai ir reguliariai, atitinkamos valstybės narės gali tarpusavio susitarimu, jų nustatytomis sąlygomis supaprastinti 1 dalyje nurodytus reikalavimus.

3 SKIRSNIS

Nuotolinė prekyba

36 straipsnis

1. Akcizais apmokestinamoms prekėms, išleistoms vartoti vienoje valstybėje narėje, kurias įsigyja asmuo, kuris nėra kitoje valstybėje narėje įsisteigęs įgaliotas sandėlio savininkas ar registruotas gavėjas ir kuris nevykdo nepriklausomos ekonominės veiklos, ir kurias tiesiogiai ar netiesiogiai pardavėjas arba jo naudai kitas asmuo siunčia arba gabena į kitą valstybę narę, akcizai taikomi paskirties valstybėje narėje.

Šio straipsnio tikslais, „paskirties valstybė narė“ – valstybė narė, į kurią atvežama siunta arba atvyksta transportas.

2. 1 dalyje nurodytu atveju, paskirties valstybėje narėje prievolė apskaičiuoti akcizus atsiranda akcizais apmokestinamų prekių pristatymo metu. Taikomos tokios prievolės apskaičiuoti akcizų atsiradimo sąlygos ir toks akcizų tarifas, kurie galioja tą dieną, kurią atsiranda prievolė apskaičiuoti akcizus.

Akcizai mokami paskirties valstybės narės nustatyta tvarka.

3. Asmuo, kuriam tenka prievolė mokėti akcizus paskirties valstybėje narėje, yra pardavėjas.

Tačiau paskirties valstybė narė gali nustatyti, kad asmuo, kuriam tenka prievolė mokėti akcizus, yra mokestinis atstovas, įsisteigęs paskirties valstybėje narėje ir patvirtintas tos valstybės narės kompetentingų institucijų, arba, jeigu pardavėjas nesilaikė 4 dalies a punkto nuostatos, – akcizais apmokestinamų prekių gavėjas.

4. Pardavėjas ar mokestinis atstovas turi laikytis šių reikalavimų:

a) prieš išsiųsdamas akcizais apmokestinamas prekes, užregistruoti savo tapatybę ir garantuoti, kad akcizai bus sumokėti specialiai paskirtai kompetentingai įstaigai ir paskirties valstybės narės nustatytomis sąlygomis;

b) sumoka akcizus a punkte nurodytai įstaigai, po to, kai pristatomos akcizais apmokestinamos prekės;

c) tvarko akcizais apmokestinamų prekių pristatymų apskaitą.

Suinteresuotos turinčios valstybės narės gali jų nustatytomis sąlygomis supaprastinti šiuos reikalavimus sudarydamos dvišalius susitarimus.

▼B

5. Pirmoje dalyje nurodytu atveju, pardavėjo prašymu, akcizai, kuriais apmokestinama pirmojoje valstybėje narėje, grąžinami arba atsisakoma jų reikalauti, jei pardavėjas ar jo mokestinis atstovas laikėsi 4 dalyje nustatytos tvarkos.

6. Valstybės narės gali nustatyti specialias taisykles dėl 1–5 dalių taikymo akcizais apmokestinamoms prekėms, kurioms taikomos specialios nacionalinės platinimo nuostatos.

4 SKIRSNIS

Sunaikinimas ir praradimas

37 straipsnis

1. 33 straipsnio 1 dalyje ir 36 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais, jei akcizais apmokestinamos prekės visiškai sunaikintos arba negrįžtamai prarastos jų gabenimo metu kitoje valstybėje narėje, nei ta, kurioje jos išleistos vartoti, dėl paties tų prekių pobūdžio, nenumatytų aplinkybių ar *force majeure,* arba gavus tos valstybės narės kompetentingų institucijų leidimą, tai toje valstybėje narėje neatsiranda prievolės apskaičiuoti akcizus.

Atitinkamų akcizais apmokestinamų prekių visiško sunaikinimo arba negrįžtamo praradimo faktas turi būti įrodytas kompetentingoms institucijoms tos valstybės narės, kurioje prekės buvo visiškai sunaikintos arba negrįžtamai prarastos arba, jei neįmanoma nustatyti, kurioje valstybėje narėje prekės buvo prarastos, valstybės narės, kurioje tai buvo nustatyta, kompetentingoms institucijoms.

Pagal 34 straipsnio 2 dalies a punktą arba 36 straipsnio 4 dalies a punktą pateikta garantija leidžiama laisvai disponuoti.

2. Kiekviena valstybė narė turi nustatyti savo taisykles ir sąlygas, kuriomis nustatomi 1 dalyje nurodyti praradimai.

5 SKIRSNIS

Pažeidimai gabenant akcizais apmokestinamas prekes

38 straipsnis

1. Jei gabenant akcizais apmokestinamas prekes pagal 33 straipsnio 1 dalį ar 36 straipsnio 1 dalį pažeidimas įvyksta kitoje valstybėje narėje, nei ta, kurioje prekės išleistos vartoti, tai šioms prekėms taikomi akcizai, ir prievolė apskaičiuoti akcizus atsiranda toje valstybėje narėje, kurioje įvyko pažeidimas.

2. Jei gabenant akcizais apmokestinamas prekes pagal 33 straipsnio 1 dalį ar 36 straipsnio 1 dalį pažeidimas nustatomas kitoje valstybėje narėje, nei ta, kurioje prekės išleistos vartoti, ir neįmanoma nustatyti, kur įvyko pažeidimas, tai laikoma, kad pažeidimas įvyko ir prievolė apskaičiuoti akcizus atsiranda toje valstybėje narėje, kurioje pažeidimas nustatytas.

▼B

Tačiau, jei nepasibaigus trejų metų laikotarpiui nuo tos dienos, kurią buvo įsigytos akcizais apmokestinamos prekės, nustatoma, kurioje valstybėje narėje pažeidimas faktiškai įvyko, taikomos 1 dalies nuostatos.

3. Akcizus turi sumokėti asmuo, kuris pagal 34 straipsnio 2 dalies a punktą arba 36 straipsnio 4 dalies a punktą garantavo, kad jie bus sumokėti, ir bet kuris asmuo, dalyvavęs pažeidime.

Valstybės narės, kurioje akcizais apmokestinamos prekės išleistos vartoti, kompetentingos institucijos pateikus prašymą grąžina arba atsisako reikalauti akcizų, kuriais buvo apmokestinta valstybėje narėje, kurioje pažeidimas įvyko ar buvo nustatytas. Paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos leidžia laisvai disponuoti pagal 34 straipsnio 2 dalies a punktą arba 36 straipsnio 4 dalies a punktą pateikta garantija.

4. Šio straipsnio tikslais, „pažeidimas“ – situacija, įvykusi akcizais apmokestinamų prekių gabenimo pagal 33 straipsnio 1 dalį arba 36 straipsnio 1 dalį metu, kurios neapima 37 straipsnis, ir dėl kurios akcizais apmokestinamų prekių gabenimas arba jo dalis nebuvo tinkamai užbaigti.

VI SKYRIUS

ĮVAIRIOS NUOSTATOS

1 SKIRSNIS

Ženklinimas

39 straipsnis

1. Nedarant poveikio 7 straipsnio 1 dalies taikymui, valstybės narės gali reikalauti, kad akcizais apmokestinamos prekės būtų ženklinamos mokestiniais žymenimis arba nacionaliniais identifikavimo ženklais, kurie mokesčių tikslais būtų naudojami jas išleidus vartoti jų teritorijoje, arba, 33 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje ir 36 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais, – kai jos patenka į jų teritoriją.

2. Valstybė narė, kuri reikalauja naudoti mokestinius žymenis arba nacionalinius identifikavimo ženklus, kaip nurodyta 1 dalyje, privalo kitos valstybės narės įgaliotiems sandėlio savininkams suteikti galimybę jais naudotis. Tačiau kiekviena valstybė narė gali reikalauti, kad žymenimis ar ženklais galėtų naudotis tos valstybės narės kompetentingų institucijų pripažintas mokestinis atstovas.

3. Neribodamos jokių nuostatų, kurias jos gali nustatyti siekdamos užtikrinti tinkamą šio straipsnio įgyvendinimą ir užkirsti kelią sukčiavimui, vengimui ar piktnaudžiavimui, taikymo, valstybės narės turi užtikrinti, kad dėl mokestinių žymenų ar nacionalinių identifikavimo ženklų naudojimo neatsirastų kliūčių laisvam akcizais apmokestinamų prekių judėjimui.

▼B

Kai tokie žymenys ar ženklai tvirtinami ant akcizais apmokestinamų prekių, visą tokioms banderolėms ar ženklams įsigyti sumokėtą sumą, išskyrus administracinius jų išleidimo mokesčius, grąžina, atsisako jos reikalauti ar leidžia laisvai ja disponuoti juos išleidusi valstybė narė, jei prievolė apskaičiuoti akcizus atsirado ir jie buvo surinkti kitoje valstybėje narėje.

Tačiau tuos žymenis ar ženklus išleidusi valstybė narė gali nustatyti, kad sumokėta ar garantuota suma grąžinama, atsisakoma jos reikalauti ar leidžiama ja laisvai disponuoti tuo atveju, jei pateikiamas jos kompetentingas institucijas įtikinantis įrodymas, kad žymenys ir ženklai yra pašalinti ar sunaikinti.

4. Mokestiniai žymenys arba nacionaliniai identifikavimo ženklai, kaip apibrėžta 1 dalyje, galioja juos išleidusioje valstybėje narėje. Tačiau valstybės narės šiuos žymenis ar ženklus gali pripažinti pagal tarpusavio pripažinimo principą.

2 SKIRSNIS

Smulkieji vyno gamintojai

40 straipsnis

1. Valstybės narės gali leisti netaikyti smulkiesiems vyno gamintojams III ir IV skyrių reikalavimų bei kitų su gabenimu ir stebėsena susijusių reikalavimų. Jei tie smulkieji gamintojai Bendrijos vidaus sandorius vykdo patys, jie turi informuoti atitinkamas nacionalines institucijas ir laikytis reikalavimų, nustatytų Komisijos reglamente (EB) Nr. 884/2001, nustatančiame išsamias vyno produktų vežimo dokumentų ir žurnalų, kurie turi būti tvarkomi vyno sektoriuje, taikymo taisykles ([1]).

2. Jei smulkiesiems vyno gamintojams reikalavimai netaikomi pagal 1 dalį, tai gavėjas, pateikdamas pagal Reglamento (EB) Nr. 884/2001 nuostatas dokumentą arba nuorodą į jį, turi pranešti paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie gautas vyno siuntas.

3. Šio straipsnio tikslais, „smulkieji vyno gamintojai“ – asmenys, pagaminantys vidutiniškai mažiau nei 1 000 hl vyno per metus.

3 SKIRSNIS

Atsargos laivuose ir orlaiviuose

41 straipsnis

Kol Taryba nepriėmė Bendrijos nuostatų dėl atsargų laivuose ir orlaiviuose, valstybės narės gali šioje srityje ir toliau taikyti nacionalines nuostatas dėl tokioms atsargoms taikomų išimčių.

([1]) OL L 128, 2001 5 10, p. 32.

▼B

4 SKIRSNIS

Speciali tvarka

42 straipsnis

Valstybės narės, sudariusios Susitarimą dėl pasienio tilto statybos ir priežiūros pareigų, gali patvirtinti priemones, nukrypstančias nuo šios direktyvos nuostatų, siekdamos supaprastinti akcizų, mokamų už akcizais apmokestinamas prekes, naudojamas to tilto statybai ir priežiūrai, surinkimo procedūrą.

Šių priemonių tikslais, Susitarime nurodytas tiltas ir statybos aikštelės laikomos valstybės narės, kuri pagal Susitarimą yra atsakinga už tilto statybą ar priežiūrą, teritorijos dalimi.

Suinteresuotos valstybės narės apie šias priemones turi pranešti Komisijai, kuri turi informuoti kitas valstybes nares.

VII SKYRIUS

AKCIZŲ KOMITETAS

43 straipsnis

1. Komisijai padeda komitetas (toliau – Akcizų komitetas).

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

44 straipsnis

Akcizų komitetas vykdo 43 straipsnyje nustatytas užduotis bei nagrinėja komiteto pirmininko jo paties iniciatyva arba valstybės narės atstovo prašymu iškeltus klausimus dėl Bendrijos akcizų nuostatų taikymo.

VIII SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

45 straipsnis

1. Ne vėliau kaip 2013 m. balandžio 1 d. Komisija pateikia Tarybai ir Europos Parlamentui ataskaitą apie kompiuterinės sistemos įdiegimą, kurioje visų pirma aptariamos 21 straipsnio 6 dalyje nurodytos pareigos ir procedūros, kurios taikomos, jei nėra galimybės naudotis ta sistema.

2. Ne vėliau kaip 2015 m. balandžio 1 d. Komisija pateikia Tarybai ir Europos Parlamentui ataskaitą apie šios direktyvos įgyvendinimą.

3. 1 ir 2 dalyje nurodytos ataskaitos pirmiausia grindžiamos valstybių narių pateikta informacija.

▼B

46 straipsnis

1. Išsiuntimo valstybės narės gali ir toliau iki 2010 m. gruodžio 31 d. leisti gabenti akcizais apmokestinamas prekes, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, laikantis Direktyvos 92/12/EEB 15 straipsnio 6 dalyje ir 18 straipsnyje nustatytų formalumų.

Tokiam gabenimui ir jo užbaigimui taikomos šio straipsnio pirmoje pastraipoje ir Direktyvos 92/12/EEB 15 straipsnio 4 ir 5 dalyse bei 19 straipsnyje nurodytos nuostatos. Tos direktyvos 15 straipsnio 4 dalis taikoma visiems garantams, paskirtiems pagal šios direktyvos 18 straipsnio 1 ir 2 dalis.

Tiems gabenimo atvejams šios direktyvos 21–27 straipsniai netaikomi.

2. Akcizais apmokestinamų prekių gabenimai, kurie buvo pradėti anksčiau nei 2010 m. balandžio 1 d., vykdomi ir atliekami laikantis Direktyvos 92/12/EEB nuostatų.

Ši direktyva netaikoma tiems gabenimams.

▼A1

3. Nedarant poveikio 32 straipsniui, Direktyvos 92/79/EEB 2 straipsnio 2 dalies trečioje ir ketvirtoje pastraipose nenurodytos valstybės narės nuo 2014 m. sausio 1 d. gali taikyti kiekybinę ne mažiau kaip 300 vienetų ribą cigaretėms, kurios gali būti įvežamos į jų teritoriją be jokių tolesnių akcizo mokesčių iš valstybės narės, kuri pagal tos direktyvos 2 straipsnio 2 dalies trečią ir ketvirtą pastraipas taiko mažesnius akcizus nei pagal 2 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą.

Direktyvos 92/79/EEB 2 straipsnio 2 dalies trečioje ir ketvirtoje pastraipose nurodytos valstybės narės, kurios taiko ne mažesnį kaip 77 EUR už 1 000 cigarečių akcizą, neatsižvelgiant į vidutinę svertinę mažmeninę pardavimo kainą, gali nuo 2014 m. sausio 1 d. taikyti kiekybinę ne mažiau kaip 300 vienetų ribą cigaretėms, įvežamoms į jų teritoriją be jokių tolesnių akcizo mokesčių iš valstybės narės, kuri taiko mažesnį akcizą pagal tos direktyvos 2 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą.

Pagal šios dalies pirmą ir antrą pastraipas kiekybinę ribą taikančios valstybės narės apie tai informuoja Komisiją. Jos gali atlikti būtinus patikrinimus, su sąlyga, kad tokie patikrinimai nepakenks deramam vidaus rinkos veikimui.

▼B

47 straipsnis

1. Direktyva 92/12/EEB panaikinama nuo 2010 m. balandžio 1 d.

Tačiau ji toliau turi būti taikoma laikantis 46 straipsnyje nustatytų ribų ir tikslų.

2. Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

▼B

48 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2010 m. sausio 1 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie įsigalioję įgyvendina šią direktyvą nuo 2010 m. balandžio 1 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų įstatymų ir kitų teisės aktų tekstą bei jų ir šios direktyvos koreliacijos lentelę.

Tvirtindamos šias priemones, valstybės narės daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo būdą nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

49 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

50 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.